

BORSSZEM JANKÓ

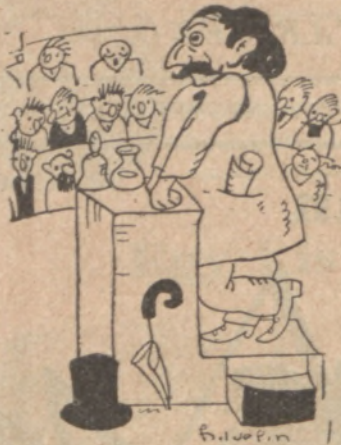
FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 JUNIUS 10. * 17. (3092) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Kultúr-zivatarban

Egyetemi tanárok: Égszakadás, földindulás,
Fejemen egy nagy koppanás...
Szaladj te is, pajtás!

Hegedűs Loránt beszél:

— ...mert, amint már többször mondtam, a hatalmas Amerika csak annyiban vesz rólunk tudomást, amennyiben protestánsok vagyunk. Ennélfogva protestáljunk Bud János pénzügyi politikája ellen!

A vasutas vallomása

— Nem is képzeli, Micike, mennyit szenvedek magáért. A szolgálaton kívüli időben majd megszakad a szívem.

Mit mond a Múzeum Bangháról és a vitrinekről?

Bangha páter azt a szenzációs kijelentést tette a miskolci katolikus nagygülésen, hogy „a becsületes embereket maholnap vitrinben fogják tartogatni a múzeumokban”.

A *Borsszem Jankó* tudósítója utána járt a dolognak és elsősorban a Nemzeti Múzeum igazgatóságához fordult, ahol a következő felvilágosítást kapta:

— Bangha páter határozottan téved, amikor azt hiszi, hogy a mi vitrinjeinkbe kerülnek a becsületes emberek. Csak nem képzeli, hogy évtizedekig üresen fognak állni a múzeumi vitrinek!

Az időjárás áldozata

vagy: mindig pont megfordítva

— Ejnye, Schwartz úr, de le van törve! Mi történt magával?

— Egy kicsit tönkrementem.

— Hogyan? Hát mivel foglalkozott?

— Ősszel esernyőket árultam, télen jégpályát nyitottam, tavasszal átmeneti kabátokat árultam és most nyáron vendéglőm van a Hűvösvölgyben.

Mindenhez szerencse kell

Két jóbarát találkozik az uccán.

— Ejnye, — mondja az egyik — de szép új keztű van a kezeden.

— Igen, — mondja a másik — tegnap egy nagy áruházban jártam és egyszerre csak kialudtak a villanylámpák. Mikor aztán újra kigyulladtak, a kezemen találtam a keztűt.

— Szerencséd van. Multkoriban velem is ugyanez történt, de mikor a lámpák kialudtak, én éppen a zongora-osztályban jártam.

Majd kiderül!

— Mondja, báró úr, az édesatyja eszénél volt, mikor meghalt?

— Azt még nem tudom. A végrendeletét még nem bontottuk fel.

Néhány népjobbleti javaslat

A *Borsszem Jankó* a következő népjobbleti javaslatokat ajánlja a népjobbleti miniszter figyelmébe:

1. A kereseti és jövedelmi adó legszélső határa gyanánt az adóalanyok keresete és jövedelme állapíttassék meg.

2. A közigazgatás egyszerűsítése óta felszaporodott akták adassanak el makulatúra gyanánt egy külföldi pénzpiacnak.

3. Hogy mindenki nyerjen a sorsoláson, mindenkinek adassék engedély arra, hogy sorsolást rendezzen.

4. Hogy a középosztálynak is legyen egy pár jó órája, hozassanak rendbe az uccai villanyórák.

5. A gazdasági életben szerteszt folyó aknamunka egy bányában összpontosíttassék.

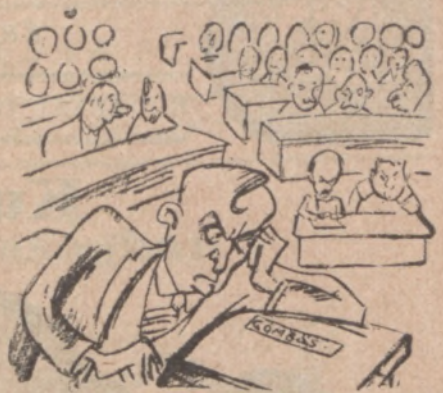
6. Az energia-megtakarítás elvét tartva szem előtt, a városi emberek sóhajtásai megfelelő akkumulátorokba gyűjtessenek és Bé-listás üzemek hajtására használtassanak fel.

A parlament karzatán

— Rémes, hogy mennyi cionista lesz nemsokára a parlamentben.

— Cionista?

— Igen. Vakációnista.

Min töpreng Gömbös?

— Ma megint fölvetünk egy zsidót a MOVE-ba... Így adjuk vissza a kölcsönt. Eddig a zsidók csaltak minket, most mi csaljuk őket — a MOVE-ba.

Amitől a mult héten egész Pest gurult a nevetéstől

Egy jómódú felvidéki hitsorsos, aki öt esztendő óta hiába várta, hogy csinos felesége gyermekkel ajándékozza meg, fölkereste a városkában tartózkodó híres galiciai csodarabbit. Elmondta panaszát, mire a rabbi így szólt:

— Menj haza és várj egy napig. Addig én átvizsgálom a bölcsek könyveit. Holnap gyere vissza a feleségeddel együtt.

Másnap megjelent a házaspár. A rabbi, akinek még fekete volt a szakállja, előbb a férjet fogadta.

— Várj még egy kicsit, — mondta. — Odabent a másik szobában van egy szentkönyv, amit még nem néztem át.

Kis idő múlva kijött a rabbi és mosolyogva szólt:

— Azt hiszem, megtaláltam a titok nyitját. Most küldd be az asszonyt.

A férj kiment és beküldte a fiatal és szép asszonyt.

Kilenc hónap múlva egészséges fiúgyermeknek adott életet a menyecske. A nagy esemény után a férj így kiáltott fel:

— Ha nem tudnám, hogy a rabbi csodát művelt, még azt hinném, hogy volt valami közte meg a feleségem közt.

A jobbik eset

— Mit szölsz Pekár Gyulához?

— Mi történt vele?

— Ő mondta az ünnepi beszédet a finn-eszt kongresszuson.

— Jaj, de megijesztettél! Azt hittem, új darabot írt.

Modern házasság

Két leány beszélget.

— No, mi van a Fricivel?

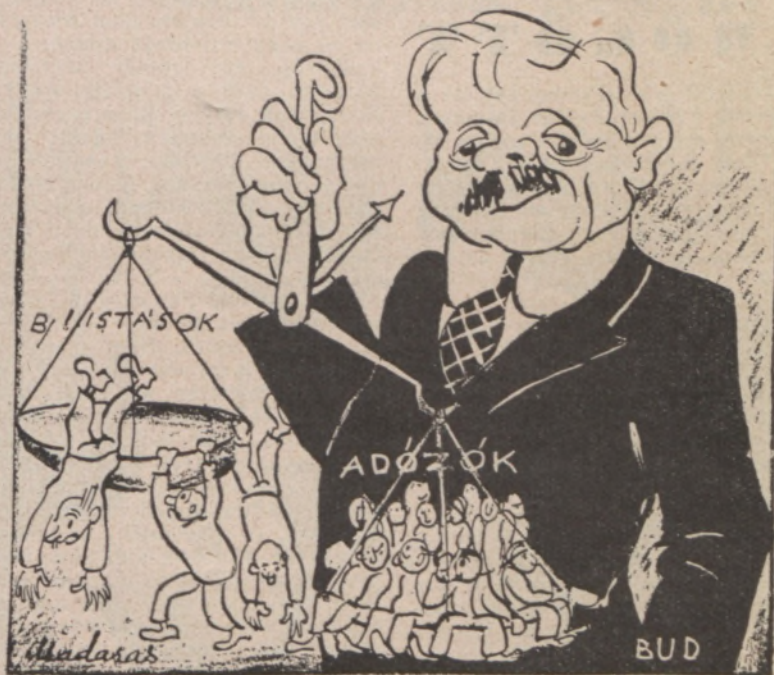
— Megint elhalasztotta az esküvőt.

— Hallod, én a te helyedben abba hagynám az egészet. Egy olyan ember, aki nehezen határozza el magát a házasságra, végtelen nehézségeket csinál a válásnál.

úgy megnövekedett a forgalom, hogy nemsokára föl kell állítani az északi meg a déli sarkirendőrt.

Illusztráció egy miniszteri kijelentéshez

Bud János: Uraim, ne beszéljünk sokat... Mérlegeljük a helyzetet...

Verses pohárköszöntő Vészi Józsefre

(A Külföldi Sajtószindikátus ünnepi lakomáján felolvasta a szerző)

ANDANTE

A szót szökellő versbe öntöm
S e meghitt körben, im, köszöntöm,
Kerülve páthoszt és — epét,
Az optimizmus ünnepét.
Mert Vészi József fürgé tolla,
Ez a kis ördögös motolla,
És Vészi József multja, sorsa,
Nagy szellemének sava-borsa,
Ifjonti kedve, piros arca,
Sok fényes bajvívása, harca:
Oh, mindez hévvel van teli
S az optimizmust hirdeti.

ALLEGRO

Már akkor optimista volt,
Mikor szerelmi dalt dalolt,
Oh, drága romantikus éra...
Emlékszem jól a „Bajadér”-ra,
Kíról írt forró, szép románcot,
Járatva véle buja táncot,
Mitől izgulna Baker is,
Sőt a legvénebb héber is,
Nem tagadom, hogy Vészinek
Ez a románc jól sikerült,
De nékem, ifjú férfinék
Emlékszem, pénzembe került.

ALLEGRETTO

De az igazi, bátor, izmos
Ujságírói optimizmus

Csak később üt ki Vésziből,
Mikor a kardot vészi föl,
S kiáll birokra — mersze rávall —
Az ország vívóbajnokával.
S kinek csak tolla volt veszélys,
A kardja is, lám, szörnyen éles.
Hogy ámult akkor a világ:
Ni, egy szerkesztő, aki vág,
Kinek van kardja, nemcsak elve,
S ha vág, fejet vág és nem — mellbe.

PRAESTO

S most engedjék meg, uraim,
Hadd szünjön meg a fura rím...
Ha Vészi multja mellett elmék,
Feltámad bennem egy nagy emlék,
S alföldi szívem úgy dobog,
Mint bőszi jazz-band-ben a dobok.
A nemzet akkor harcban állt
És Bécs megoldást nem talált.
Magyar vezényszót követeltünk
S e helytt lószőr-forgóra leltünk,
Mit csákójára tréningvitéz kapott,
Fitymálva a nemzeti alapot.
Egy ország elkeseredését
Márványba, bronzba úgy nem vészték,
Mint ahogy Vészi József tette,
Amikor — kutya-teremtette! —
Vezércikk-címét így fogta marokra:
„Lófark a csákótokra!”

Molnár Jenő

Szédületes pálya

— Ez a nő szédületes pályát futott be.
— Mennyiben?
— Mindig a más karjaiba szédült.

A sportlady

— De Évike, — szól az anya —
pont egy futóbajnok az ideáloed?
— Igen, mama. Én szeretem az
utólérhetetlen férfiakat.

Éppen azért...

Napfényes délután a Margitszigeten. Az elhagyatott úton a fehér padon ül a fiú és a lány. Egymás kezét fogják. A nap rásugározza aranyfényét a víztoronyra, mint valami frissen átfestett díszletre, mely a háttérrel adja ehhez a jelenethez.

A FIÚ: Tavaly is itt ültem magával... akkor is ilyen szép délután volt... emlékszik?

A LÁNY: Ne is juttassa eszembe. Nagyon haragudtam akkor magára, Bandi. Olyan szemtelen volt...

A FIÚ (ijedten): Én?

A LÁNY: Maga. Igen. Mit néz? Csak nem gondolja, hogy összetéveszttem valakivel. Velem még senki se viselkedett úgy...

A FIÚ: De hát mit csináltam?

A LÁNY: Emlékezzék csak!

A FIÚ: Itt ültünk egymás mellett a padon, fejünk felett a madarak trillája zengett... éppen, mint most.

A LÁNY (sóhajt): Éppen, mint most. Akkor is ilyen szépeket mondott, de a jelzői nem voltak ennyire kopottak.

A FIÚ (boldog visszaemlékezéssel): Fogtam a kezét és a szívem lázasan dobogott. A szemébe néztem meleg, édes vágyakozással és maga lesütötte a tekintetét...

A LÁNY: És akkor egyre közelebb húzódtam, már szinte átölelt...

A FIÚ: Forró számat az arca felé vontam. Szerettem volna megcsókolni. Már úgy volt, hogy az ajkára tapadok. De aztán mégis meggondoltam magam.

A LÁNY: Hát lássa, ezért haragudtam én magára.

A FIÚ: De hiszen meg se csókoltam!

A LÁNY (nagyon halkán): Éppen azért. E. M.

Ami nem sikerült

Egy közismert tőzsdejátékosztól megkérdezte valaki:

— Mondja, Braun úr, volt-e már olyan kötése, amelyik nem vált be?

— A házasságkötésem.

A hozomány

— Látja, én nem kaptam hozományt a feleségemmel.

— Ön bizonyára idealista.

— Fenét! Az apósom egy hazug fráter.

— AZ AGGKORI BIZTOSÍTÁS MÁR MEGVAN. DE VAJJON MEGÉRJÜK-E ILYEN VISZONYOK KÖZÖTT AZ AGGKORT?

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

BIZTOS, hogy egész sor telt háza lesz „A házibarát”-nak. Ha csak minden második pesti férj nézi meg a feleségével, — az már három személyt jelent.

*

CZOBOR Ernőhöz, a kitünő fiatal színészhez, aki az „Ábris rózsája” címszerepének egyik felében, Ábrisban feltűnést keltett, a napokban így szólt valaki:

— Mondd, Czoborkám, mért írod te a nevedet *cz*-vel, mért nem *cet*-tel?

— Miért?

— Hát úgy hallom, hogy *Czettel* volt a családi neved.

*

Z. MOLNÁR László vette át és viszi új sikerre Hegedüs Gyula szerepét az „Olympia”-ban. Az első előadás után így szólt hozzá *Faludi Jenő* igazgató:

— Lacikám, örülök, hogy végre egészen stílszerű szerepben látom magát.

— Hogy-hogy?

— Úgy, hogy Molnár létére egy Molnár-darabban játszik.

— Most már értem, mért van olyan örölt nagy sikerem! — jegyezte meg a népszerű művész.

A DÜHÖS *Kiss Ferenc* helyett a szelídelelkű *Vendrei Ferenc* játssza a keresztény apa szerepét az „Ábris rózsája”-ban. A közönségnek így is tetszett. Mikor egy fiatal kollégája gratulált neki, *Vendrei tata* ezt mondta:

— Na hallod, könnyű nagyknak lenni ebben a szerepben, hiszen az elődöm *Kiss* volt.

*

SZENES Béla posthumus-darabjában, „A házibarát”-ban, sok olyan vicc fordul elő, amiről nem tudják, hogy ki írta: az elhunyt szerző-e, vagy *Nóti Károly*. *Mály Gerő* így elemzte a problémát:

— Ha *Nóti* is nevet, akkor biztos, hogy a viccet *Szenes* írta.

*

BÚS FEKETE László új darabját, a „Szenzáció”-t „Sánta kutya”-ra keresztelte el a Belvárosi Színház. Eről a címváltozásról beszélgetett a napokban egy kis társaság a Fészekben.

— Szóval a „Szenzáció”-ból „Sánta kutya” lett — mondta egy író. Ez eddig rendben volna, most csak egy dolog izgat.

— Micsoda?

— Hogy vajjon a „Sánta kutya”-ból szenzáció lesz-e?...

Nyílt levél Molnár Ferenchez

Olvassom, hogy az ön legújabb színdarabjának, amelyet a jövő szezonban fognak bemutatni, ez a címe: „Például *Napoleon*”. Ez is rávall az ön nemzetietlen gondolkodásmódjára. Mért „Például *Napoleon*”? Mért nem például „Például *Gömbös*”? Ellenfajtaírsi üdvözlettel *Gömbös Gyula*.

„A házibarát” legjobb mondása

így hangzik:

„Az ékszert azért hozzuk a nőnek, mert értékes; a virág azért értékes a nőnek, mert hozzuk”.

A filmklubban

A magyar Filmalap viszontagságos módon készült, de Pesten mindmáig be nem mutatott filmjéről, *Heltai Jenő* „Naftalin”-járól beszélgetnek a filmemberek.

Várdai Tódor filmíró, a filmtudományok népszerű pesti „tudora” megjegyzi:

— Ne türelmetlenkedjete! Ezen a nyáron biztosan színrekerül Pesten is.

— Miből gondolod?

— Abból, hogy ilyenkor nyáron kell a Naftalin.

Cselédtartás

— Mondd, hány cselédek van állandóan?

— Kettő. Az egyik, aki megy, a másik, aki jön.

A rossz kritika és az ötletes komikus

Kedves Borsszem Jankó! Az ismert komikus egyik új szerepében csúnyán megbukott. Ő persze nem akarta elhinni, de a kritikuskok tudomására adták. Az egyik híres kritikus nagyon kíméletlenül írta meg véleményét az ujságban. A komikus nem tudta elviselni fájdalmát. Levelet írt a kritikusknak:

„Tisztelt Uram! Lakásom legszűkebb helyiségében ülök és az ön kritikája van előttem. Egy perc múlva azonban mögöttem lesz már...”

Családi körben

— Ne mázskálj meztelenül, itt a ruhád és gyerünk, mert lekésünk az előadásról.

Razzia a színházak körül

A *Gyurkovics fiúk* szerelmesek *Eva grófnőbe* és *Rose Mary-be*. Meghíjják őket egy úri murira, ahol *Jonny házra* és nagy zenebonát csinál. A bál királynője egy *postás kisasszony*. Szegény, mint a *tempom egere* és *Hanny-nak* hívják. Róla nevezték el a bált *Hannibálnak*. Emiatt majd megpukkad *Olympia*, a *csókos asszony*. *Yes!* Ravasz *hókus* pókuszsza, egy *levéllel* elcsalja a *külvárosba*, a *Hotel Napoleonba*, de résen áll imádója, *Solness építőmester*. „*Szeretlek*”, — mondja a férfi — „*forrón*, mint a *szánum*”, de a nő fél a *négy házsártostól* és így szól: „*Nem leszek balról a harmadik*. Nem akarok úgy járni, mint a *szombatesti hölgy!* Nem megyek *Szibériába*, a *holtak szigetére*. Inkább kimegyek, mint *Borcsa Amerikába*, a *Broadway-re*. Köztünk nem lesz *nászéjszaka!* Ezt megmondhatod a *legkisebbik Horváth lány-nak!* Nekem nem kell *csókon szerzett vőlegény*, se *házibarát*, tartsz meg magadnak *Ábris rózsáját* és ne mesélj *meséket az írógépről!* Erre a beszédre a férfi olyan puff lesz, mint *szőrös majom* a *kretakörben*. Egy *dybuk* által megszállva egy *trojkán* elhajtát egy *játékra a kastélyban*, ahol elveszti utolsó *fehéreneműjét* is és így lesz belőle a *meztelen ember*.
W. J.

A tempó

Egy öregedő szubrett tanácsot kért a napokban egy színészkollégájától:

— Mondd, kérlek, nem gondolnád, hogy szép lassacskán vonuljak vissza a szubrett szerepkörtől?

— Szaladni nem tudsz? — felelt kérdéssel a színész.

— Hallom, autóbaleset érte a feleséged. Remélem, nem történt komolyabb baj.

— Nem, csak egy kis arcfesték-horzosolást szenvedett.

Jótékony vásáron

— Nagyságos asszony, adjon egy csókot.

— Adok, de annak ára van. Húsz pengő.

— Adja lejjebb!

— Akkor száz pengő.

A ruhaszámla

A feleség átnyújtja a ruhaszámlát és azt mondja:

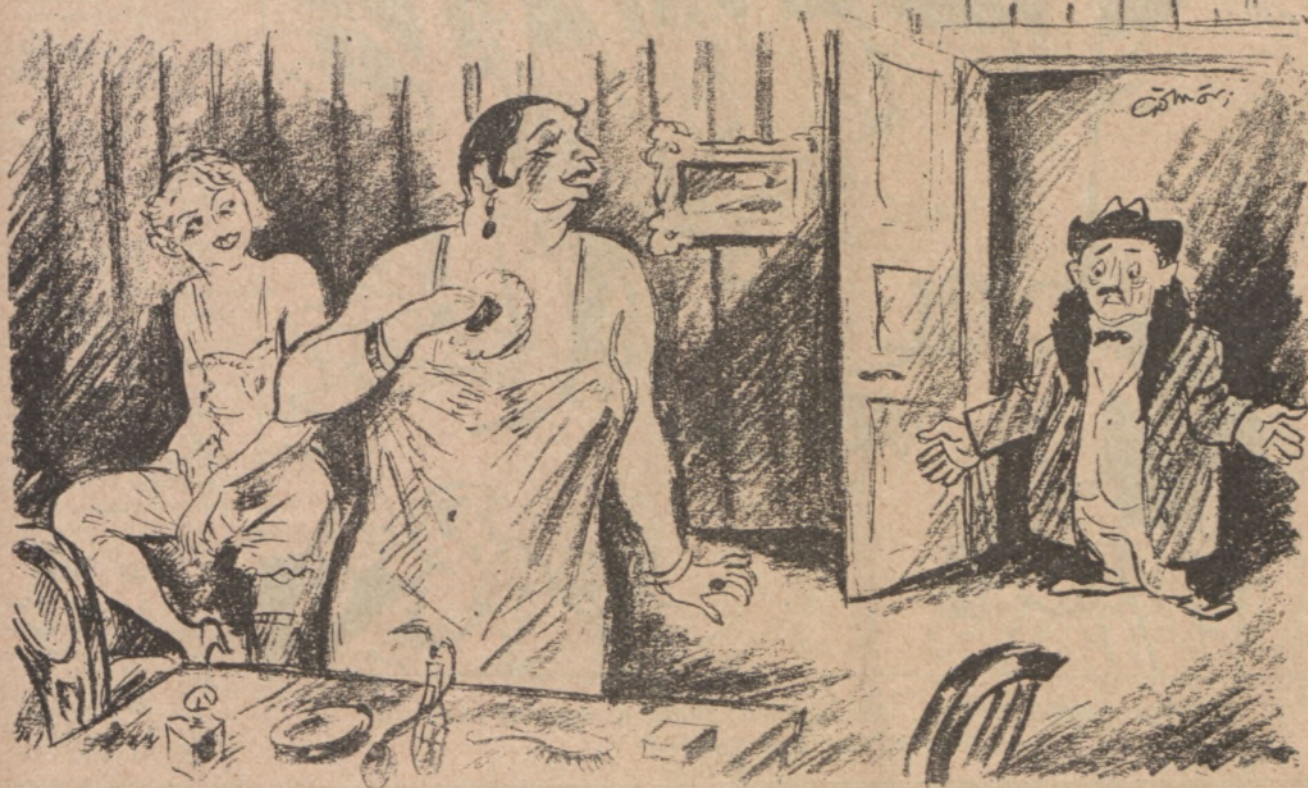
— Édesem, mit szólsz az új ruhámhoz? Ugy-e, testhezáll?

A férj megnézi a számlát.

— Drágám, jó volna, ha ezentúl inkább a zsembhez álló ruhákra helyezné a súlyt.

„*Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.*” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőerelmesedést, használja a *D'Arsonval-sugaras kúrákat* az *Elektromágneses Gyógyintézetben* (VI, *Vilma királynő út 11.*)

Színházba készül a család

- Na, mi lesz? Meddig várjak még?
- Amíg szépek leszünk.
- Addig én nem tudok várni.

A kávéház szimfóniája

Rémesen neveltenek ezek a pesti emberek! Beültem vasárnap délután egy kávéházba, hogy megírjam a mindennapi karcolatomat. Hát azt hiszik, képes voltam rá? Jobbról egy öreg bácsi olvasta fel kedves felesége önagyságának a politikai híreket, balfelől egy ifjú hölgy nyúzta az urát az esti programjával és fújta hangosan a színházak műsorát. Gondoltam, ma itt úgyse lesz írás, hát papírra vettem a kétfelől ható felolvasást. Értelmetlen hülyeség, de beadom a Nyugatnak, mint a „Kávéház szimfóniáját”, expresszionista költemény a szimultán újságolvasásról, amint alább következik:

Az öreg úr: ... Fábrián Béla a Ház mai ülésén nagy beszédet mondott közéletünk korrupciójáról.

A hölgy: ... Nemzeti Színház, 7 óraker: „Sok hühó semmiért”.

Az öreg úr: ... Friedrich István, akinek politikai pályafutásáról csak annyit akarunk mondani, ...

A hölgy: ... Kamara Színház, fél 8-kor: „Vízkereszt, vagy Amit akartok”.

Az öreg úr: ... gróf Bethlen elvileg híve a titkos szavazásnak ...

A hölgy: ... Városi Színház, fél 8-kor: „Mesék az frógépről”.

Az öreg úr: ... a fővárosi közgyü-

lés, mely tegnap délután ült össze, ma hajnalban még tart ...

A hölgy: Fővárosi Operettszínház: „Zenebona”.

Az öreg úr: ... mint hírlík, Bud János elhatározta, hogy Fábrián Béla beszédének hatása alatt eltörli a forgalmi adót ...

A hölgy: Nemzeti Színház, d. u. 3-kor: „Vadkacsa”.

Az öreg úr: ... a belgrádi szkupstina ülésén egy ellenzéki képviselő éles szavakkal bíráltni kezdte a kormány működését, de ...

A hölgy: Fészek-Mozgó: „Aki a pofonokat kapja”.

Az öreg úr: ... a clevelandi magyar banketten a polgármester angol-nyelvű tüzes szónoklatára Sipócz Jenő választott angolul ...

A hölgy: Városi Színház, d. u.: „A portici-i néma”.

Az öreg úr: ... ekkor jobbról egy hang süvített át a lármán: Ne ugárlj, Móric! *Egy hang balról:* Móric az öregapja! *Egy hang jobbról:* Kuss, zsidó! *Egy hang balról:* Kijáró! Kijáró! *Egy hang jobbról:* Fogja be a pofáját! *Összevissza:* Panamista ... hitvány alak ... maga a gyáva ... maga nekem ...

A hölgy: Vígszínház, fél 8-kor: „Üriemberek”.

Azt hiszem, mégis karcolat lett belőle ... —rög

Szerencsés ember

— Ennek a Kovácsnak hihetetlen szerencséje van.

— Miért?

— Eltörölték a vadászat és halászat forgalmi adóját.

— És mi haszna van neki ebből?

— Na hallod! Egy ilyen szoknya-vadásznak, aki állandóan a zavarosban halászik, ez tiszta haszon.

Végrendeletkor

— Attól félek, közjegyző úr, hogy a fiam miatt sokszor kell majd megfordulnom a síromban.

— Égettesse el magát, Kemény úr.

Fővárosi Operettszínház

Ábris rózsája

Székely Lujza
Hegedüs
Kabos
Vágó
Rott Sándor
Kiss Ferenc
Forrai Rózsi
Czobor

A zöldben

— Pali, emlékszel? .. Azt ígérted, hogy a nyáron elveszel.
— Ugyan kérlek! Ez neked egy nyár!?

A képviselő meg a sánta kutya

Egy úr szalad az Apponyi téren.

— Hova rohansz?
— állítja meg egy ismerőse.

— Ott megy a Petőfi Sándor utcában egy képviselő. Vele akarok beszélni. Sietnem kell, mert jegyem van a Belvárosi Színházba „A sánta kutya”-hoz.

— No, akkor mit rohansz úgy?... Nem tudod, hogy könnyebb utolérni egy képviselőt, mint „A sánta kutya”-t?

Vagy úgy!

— A maga felesége nagyon katonás menyecske lehet.

— Micsoda túlzás ez!... Az az egy hadnagy?!...

Maga csak tudja Salamon bácsi...

hogyan mit gondoltak magukban az egyetemi tanárok, mikor Klebelsberg a hanyagság vádjával illette őket?

— Valószínűleg úgy gondoltak, mint a Spitzkopf, akihez, mikor elment megvizsgáltatni magát, így szólt az orvos:

— Mondhatom magának, barátom, hogy ilyen piszkos kezeket, mint a magáé, még soha életemben nem láttam.

— Ajvé, — felelte a Spitzkopf — hátha még a nyakamat látná!

— Na és azt is tudja, hogy miért mérgesedik az ellenzék még az olyan kitűnő javaslatoknál is, mint a Vasslex?

— Miért ne tudnám? Ez pont olyan dolog, mint mikor a Hosenglanzhoz olaszországi nászútja al-

kalmával így szólt a Vezuv aljában a felesége:

— Mondd, Samukám, miért füstöl ez a hegy?

— Ez is egy kérdés? — felelte a Hosenglanz. — Egy ilyen hegynek nincs semmi dolga, hát füstöl.

— Akkor biztosan azt is tudja, miért a becsületes embereket aposztrofálta Bangha páter akkor, amikor tulajdonképpen a gazembereket akarta megdorgálni?

— A Pinkász is ilyen kerülőutat választott, mikor azt akarta megtudni a vidéki városban, hogy merre van az éjjeli mulatóhely. Megkérdezte az egyik hitsorsostól:

— Mondja, barátom, merre lakik a rabbi?

— Ott az ucca végén balra, abban a sárga házban.

— De hiszen az a mulatóhely! — mondta a Pinkász.

— Fenét a mulatóhely! A mulatóhely az ucca végén jobbra van, a második ház a kocsmától.

Szabályos nyaralási vicc

A pesti családapa bútorozott szobát keres a Balaton partján. Hosszas kutatás után észrevesz egy táblácskát:

Csinosan bútorozott
szoba
azonnal kiadó!

A pesti ember megnézi a „csinosan bútorozott szobát” és a bér iránt érdeklődik.

— Háromszáz pengő egy hónapra — mondja a háziasszony.

A pesti urat meglepi az aránytalanul magas bér. Kérdi:

— Istálló van hozzá?

— Istálló? Minek a szobához istálló?

— Minek? Hát hogy legyen hová odakötözni azt a marhát, aki ezért a szobáért kétszáz pengőt fizet.

Der, die, das...

Németórán kérdezi a tanító Manókatól:

— Fiam, hány nemet ismer a német nyelv és felelj németül, hadd tanuljanak a többiek.

— Es gibt vier Geschlechter — felel Manóka.

— Wieso vier? — kérdi a tanító.

— Der Freund ist männlich, die Frau ist weiblich, das Kind ist sächlich und der Mann ist neben-sächlich, — feleli az okos Manóka.

Az egyetemi tanárok megfelelnek a kultuszminiszternek

Klebelsberg szigorúan föllépett azok ellen a budapesti tanárok ellen, akik húsz perc alatt intézik el a tanórát és nem fejtenek ki komoly tudományos működést. Megkérdeztünk egy professzort, mi a véleménye a miniszter eljárásáról.

— Először is tiltakozunk az ellen, — mondotta — hogy a miniszter úr nekünk leckét adjon. Mi nem követjük őt ezen az úton. *Mi nem fogunk leckét adni.* Ami pedig a tudományos működést illeti, téved a miniszter úr. Neki, mint elismert tudós, tudnia kell, hogy a politika mindenütt a világon tudomány. Na, és mi talán nem politizálunk eleget?...

A Borsszem Jankó legközelebbi száma június 20-án jelenik meg.

NYÁRI MADÁRDAL

Itt a nyár, itt a nyár,
Dalba kezd a kismadár,
Érzelnektől majd elolvad,
Hallgassuk csak, mit dalolgat
A madár, kismadár
Most, hogy végre itt a nyár.

Itt a nyár, itt a nyár,
Jelenti a kismadár,
Jelenti továbbá azt, hogy
Nem hízik a pesti, csak fogy.
Így dalol a madár
Most, hogy végre itt a nyár.

„Mire vár, mire vár?”
Kérdezi a kismadár.
„Mire vár e szegény város,
Hol a pénzügyér Bud János?
Nincs remény, nincsen ám”,
Szól a kismadár a fán.

„Drága az, drága ez” ...
Dalol a kis kotnyeles,
„A piacnak minden ága,
Tojás, gyümölcs, minden drága,
Ugyebár, ugyebár?”
Dalolja a kismadár.

„Háziúr fűtyörész...”
Dalolja a kis csibész,
„Nincs előtte hangjegy, kóta,
Úgy fűtyül csak a lakókra,
Kivülről, szabadon,
Naturaliszt alapon”.

„A Fedák, a Fedák,
Beadta a derekát,
„Régi nyár”-ról ő lemondott
S belátom, — csak ennyit mondott —
Épp elég „régi nyár”
Van mögöttem, ugyebár”.

„Nyaralás, nyaralás”,
Szól tovább a dalolás,
„Ez kell a jó pestieknek,
Télen oszt majd krumplit esznek.
Ó, de kár, ó, de kár,
Hogy oly gyorsan fut a nyár”.

„Siófok... Balaton...”
Itthon meg a falakon
Az új „lakók” vígan élnek,
Míg a Kohnék ott henyélnek.
Ej, de szép nyaralás,
Jól néz ki majd a lakás”.

Itt a nyár, itt a nyár,
Dalba kezd a kismadár,
Amde mint e vers mutatja,
Jó, hogy senki nem hallhatja,
Mit dalol a madár
Ilyenkor, hogy itt a nyár.

—eszfer—

A hosszú szoknya előnye

— Mit szól hozzá Mancika, megint divatba jön a hosszú szoknya.

— Hála Istennek, legalább nem fogja a mama minden szoknyámat elhordani.

VÍGSZÍNHÁZ

A HÁZIBARÁT

SZENES—NÓTI
KACAGTATÓ VIGJÁTÉKA

Pesti végzettség

A hatalmas bankvezér előtt kopott-külsőjű, sovány fiatalember hajlong.
A bankvezér megkérdi:
— Maga állást kér?
— Igen, méltóságos uram.
— Hol végzett?
— A pesti tőzsdén.

Zenei lecke

— Papa, kérlek, mi tesz az: zongora-kivonat?
— Az annyit tesz: zálogcédula, vagyis: a zálogba tett zongora kivonata.

Voronoff figyelmébe

— Adjon nekem gyógyszerész úr valami fiatalító szert.
— Fiatalító szert? A legjobb fiatalító szer egy fiatal nő.
— Hiszen ez éppen a bökkenő. Nekem fiatal feleségem van.

Öszinte vigasz

— Hogy van, kedves Kohn úr?
— Ne is kérdezze. El vagyok keseredve. Ma reggel értesítést kaptam, hogy a feleségem két emberrel megcsal.
— Nyugodjék meg, az ilyen híreknek rendszerint csak a fele igaz.

ALJASAK A FÉRFIAK

(Szín: Valamelyik kis vidéki fürdőhely parkja. Szereplők: két fiatal nő. Az egyik szőke-, a másik bronzhajú. Húsz-huszonötévesek lehetnek. De ez nem egészen biztos. Megkérdezhetnénk tőlük, de úgynis kevesebbet mondanak. Maradjunk hát a huszonöt mellett. A két nő padon ül és beszélget.)

A SZŐKE: Egy ilyen fürdőhelyen látja csak az ember igazán, milyen aljasak a férfiak.

A BRONZ: Miért?

A SZŐKE: Kedves vagy a hülye kérdéseiddel. Miért? Nem értem, hogy kérdezhet egy nő ilyet? Micsoda kérdés az, hogy miért aljasak a férfiak! Jó, hogy nem kérdezed, miért púpos a püposteve.

A BRONZ (sértődötten): Úgy látom, megint ideges vagy.

A SZŐKE (idegesen): Dehogy vagyok ideges, de bosszant, hogy neked magyarázat kell ahhoz, hogy miért aljasak a férfiak. Hogy problémát csinálsz ebből, mikor ez nem probléma, hanem beszéd- és értelemgyakorlat. Miért aljasak a férfiak? Mert férfiak! Mert így születtek. Mint ahogy a púpos tevé is púppal jön a világra. (Legyint.) Dehát, ha neked ezt magyarázni kell!

A BRONZ (méltatlankodva): Dehogy kell magyarázni. Tudom én is, hogy aljasak...

A SZŐKE (megbékélten): Nahát!

A BRONZ: Csak azt nem tudom, miért lennének aljasabbak egy ilyen fürdőhelyen, mint másutt.

A SZŐKE (szánakozva): Azt hiszem, te naivitásban fogsz meghalni. Hát te nem látod, hogy egy ilyen fürdőhely hogy felkavarja a férfiak aljas ösztöneit? Nem látod azt a tébolyult udvarlást, ami ott folyik?

A BRONZ: Engedd meg, ez még nem olyan aljasság, hogy udvarolnak...

A SZŐKE: Hát látod, ez vagy te. Neked ez nem aljasság, téled akár rabolhatnak, gyilkolhatnak, családot irthatnak, te ebben nem találsz semmit.

A BRONZ: De bocsáss meg, micsoda túlzás ez, holmi kis szolid udvarlás miatt, hogy lehet mingyárt ilyen sötét dolgokkal vádolni őket? Családirtás...

A SZŐKE: Igenis az. De látom, neked ehhez is magyarázat kell. Hát

— Vajjon ha a saját autóját vezeti Bethlen, melyik rendőr meri neki azt mondani: balra tarts?

figyelj ide. Látod az ujjamon ezt a gyűrűt?

A BRONZ: Jesszusom, jegygyűrű! Gratulálok!

A SZŐKE: Mit mondtam, hogy hülye vagy. Most képes vagy és azt hiszed, menyasszony vagyok.

A BRONZ: Akárhogy gorombás-kodsz is, nem tudok mást gondolni.

A SZŐKE: Látod, ez a te bajod. Neked például eszedbe sem jutna, hogy én ezt a jegygyűrűt csak csaláteknek húztam az ujjamra.

A BRONZ: Csaláteknek?

A SZŐKE: Nézd, fiam, a legokosabb, ha megjegyzés nélkül hallgatód végig, amit most mondok. Kétségbejtenek a naív kérdéseid. Mindenekelőtt közölnöm kell veled két régi tapasztalatomat. Az egyik, hogy fürdőhelyen a férfiak nem udvarolnak lányoknak. Ez a tapasztalat egészen általános. Éppen ezért biztos vagyok benne, hogy te, amilyen naív vagy, még nem tapasztaltad ezt. A másik tapasztalatom, hogy a fürdőhelyen tartózkodó lányok kilencvenkilenc százaléka azért tartózkodik a fürdőhelyen, hogy férjhez menjen. Ez a tapasztalatom, sajnos, egészen személyes. Dehát hogy tudjon férjet szerezni ilyen körülmények között a magunkfajta lány, ha a férfiak félnek tőlük! Ha kockázatosnak tartják az udvarlást. S ami sokkal nagyobb baj, hogy jóval kevesebb kockázat mellett egy asszonynak is udvarolhat az a nyomorult férfi. Nekünk lányoknak meg kellett elégednünk a nős emberek céltalan udvarlásával. Hát én az idén gondoltam egy merészet. Mielőtt ideutaztunk, vettem egy jegygyűrűt és elhatároztam, hogy az első megfelelő nőtlen ifjú felbukkanása napján az ujjamra húzom. A napokban aztán felhúztam.

A BRONZ: Tehát már felbukkant!

A SZŐKE: Mondtam, hogy ne szólj közbe. Mondom, a napokban felhúztam. A jelölt úrnak sem kellett több. Meglátta az ujjamon a jegygyűrűt s a következő percben már úgy udvarolt, mintha legalább is ő húzta volna az ujjamra. Hamarosan megbarátkoztunk. Az udvarlásból barátság, a barátságból szerelem lett, csupán a szerelemből nem lett az, amit én akartam: házasság.

A BRONZ: Hogy történt?

A SZŐKE: Rohamosan. Ő bevallotta, hogy szeret, mire én bevallottam neki, hogy a jegygyűrű csak trükk. Ő azonban kifogyhatatlan volt a vallo-másokban s erre bevallotta, hogy ilyen jegygyűrűje neki is van, csak hogy ő nem az ujján hordja, hanem a mellényzsebében. Neki ugyanis ez a trükkje.

A BRONZ: Rémes!

A SZŐKE: Ez nem is szó. Ennyi áldozat és trükk árán kiszemelek magamnak egy nőtlen férfit és arról is kiderül, hogy nős.

A BRONZ: Na és mi a helyzet most köztetek?

A SZŐKE (legyint): Mi lenne!?

A BRONZ: Szóval szakítottatok?

A SZŐKE: Mi az hogy szóval? Szó nélkül. **Hesz Ferenc**

— Vajjon jobb lesz-e a Bé-listásoknak, ha majd rakétaautón lehet repülni?

Kedves Borsszem Jankó!

Rosenblut úr a halálos ágyán fekszik. Egyszerre csak fölemelkedik az ágyon és elhaló hangon így szól a feleségéhez:

— Cilikém, ígérd meg nekem, hogy halálom után hamarosan férjhez méssz.

— Miért kéred ezt tőlem? — kérdi szipogva az asszony.

— Mert azt akarom, hogy legyen melletted valaki, aki őszintén megsirat engem.

Őnagysága metódusa

— Na, te igazán nem panaszkodhatsz a feleségedre. Nagyszerű kosztón élhetsz, hogy így meghíztál.

— Ezt csak azért teszi, hogy a megdagadt ujjamról ne tudjam lehúzni a jegygyűrűt, ha üzleti ügyekben utazom.

Az ékes mell

Egy kövér (különösen felsőbb régiókban kövér) hölgy, aki a színi pályára készül, ezt mondja egy zenés kávéházban, ahol vidám férfiakkal koccint:

— Azt mondta a direktor, maradjak meg a prózánál, mert a tánchoz nem megfelelő a *kiejtésem*...

Betűrejtvény

ktatás

A mult számban közölt rébusz megfejtése: „Harmsworth”. Könyvjutalmat Müller Etelka (Szeged, Kossuth sugárút 27.) kap.

Tavaszi kashakelmék, foulardselyem újdonságok, crepe de chine georgettek, divatkesztyűk, selyemharisnyák, csipke-és szalagkülönlegességek

legszebb választékban, legolcsóbban

KLEIN ANTAL

divatnagyrúházában

Király ucca 53

(Akácfa ucca sarok)

Most már kutyabajunk, avagy: éljen a revirement!

A BALOLDALI: Nna! Most végre kimutattátok az igazi gondolkozás-módokat. Azt mondjátok, vagy el kell hullani, vagy...

A JOBBOLDALI: Pszt! Ez már régen túlhaladott álláspont. Hát nem olvastad a cáfolatot? Nem kell itt sem elhullás, sem kivándorlás. Csak jön egy kis revirement. Egy kis, finom, hamisítatlan revirement és akkor nemcsak minden szatócsnak, hanem a szatócs szobalányának is saját autója rotyog majd a fazekában.

A BALOLDALI: Persze, persze. Én már évek óta vezércikkben és pohárköszöntőkben egyebet sem hajtogatok, mint: Revirement! Revirement! és most ti egyszerűen kisajátítottátok eszméimet.

A JOBBOLDALI (békítőleg): Nem kell azt olyan szigorúan venni. Ha a te eszméd is volt, örülj neki, hogy megvalósult. A fő a közjó!... Látod, ha nálunk családi perpatvar van, csak elkiabálom magamat: Mingyárt jön a revirement! és egyszerre csönd lesz. Ha a feleségem nyaralni akar menni, akkor azt mondom: „Most nincsen pénzem, drágám, hanem még ma este gondoskodom revirement-ről”, akkor a feleségem a nyakamba borul és rebegi: „Mindig tudtam, hogy nagyon jó férj vagy, de ilyen jószágra mégsem számítottam”.

A BALOLDALI (meggyőző): Hát igen, igen. Nem is csinálók a dologból hiúsági kérdést. Hát legyen a titek a revirement. Csak azt nem értem, hogy miért néznek rám néha olyan furcsán, ha revirementről beszélek. Képzeld csak. A multkor színésztársaságban vacsoráztam. Éjfél után azt mondom: „Elég volt már ebből a pezsgőzésből. Többet érne egy kis revirement!” Erre a naiva nekem ugrik, mint egy dühös vadmacska: „No, hallja, azt tudtam, hogy maga nagy malac, de azt mégsem hittem, hogy nyilvánosan ilyesmit ki mer mondani”.

A JOBBOLDALI: Nem kell azt olyan szigorúan venni. Nem mindenki tudja, mit jelent ez a szó. Még jó, hogy a szabóm tudja. Tegnap jött a számlával, persze nem fizettem, hanem megígértem, hogy mihelyt jön a revirement, majd fizetek. Erre nagy alázatosan elment és megígérte, hogy addig várni fog.

A BALOLDALI: Az semmi! Én meg a bankból egy kis pénzt akartam felvenni. Kérdezi a direktor, van-e kezesem, vagy fedezetem. Mondtam, hogy az nincs, de van egy pompás, tehermentes revirementom. „Nagyszerű, hát miért nem tetszett mingyárt szólni?” És adott annyi pénzt, amennyi csak belém fért.

A JOBBOLDALI és A BALOLDALI (közös egyetértéssel): Éljen a revirement!

A JOBBOLDALI (súgva): Mondd csak, nem tudnád megmondani, mi is az a revirement. A realista fiam kis francia szótárában nem találok ezt a szót...

D. A.

Vass József a politikusok aggkori biztosításáról

Kérdést intéztünk Vass József népjóléti miniszterhez, hogy kiterjed-e az aggkori biztosítás a politikusokra is. A miniszter nyomban leült és ezt a választ írta nekünk:

„A politikusoknál, hál' Istennek, nem kell behozni az aggkori biztosítást, hiszen a legtöbbször ilyen fiatal”.

Dehogyan is nem értünk egyet!

— Megvert az isten bennünket. Nincs rá eset, hogy két magyarnak egy óhajta legyen.

— Én tudok egy esetet.

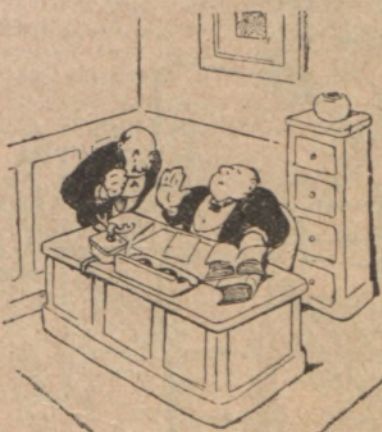
— Ugyan!

— Ha kártyáznak. Akkor mind a kettő nyerni akar.

— Maga nagy politikus hírében áll. Akkor hát mondja meg nekem, mit csinálna Bethlen, ha egyszer botrányok törnek ki a parlamentben? A felsőházat osztatja-e föl vagy az alsóházat?

— Én azt hiszem: alsót cserél.

Magánforgalom

— Mit szól hozzá, már a lakáson is zaklatnak a forgalmiadó-ellenőrök!

— Hogy lehet ez?

— Hát úgy, hogy az egyik házibarád a másiknak adja a kilincset.

A t. Ház folyosóján

MESKÓ ZOLTÁN: Mivel szórakozol mostanában, kegyelmes uram?

BETHLEN ISTVÁN: Autóvezetést tanulok.

MESKÓ ZOLTÁN: Na és megy már a dolog?

BETHLEN ISTVÁN: Hogyne, kérélek! A kormányt már nagyszerűen kezelem.

A hű cseléd

— Mari, hová tette az ékszereimet a hálószobából?

— A szalónba, nagyságos asszony.

— A szalónba?

— Csak nem hagyhatom a hálószobában, hogy valami idegen ellopja onnan.

Egy kis blödség

— Pincér, hozzon egy kávét hab nélkül — szól a vendég.

Egy perc múlva kávé nélkül jön vissza a pincér.

— Sajnálom, — mondja — de elfogyott a hab. Parancsolja talán föl nélkül?

Elszólta magát

— A lányom kitünő állást kapott a városban. Nevelőnő egy úriembernél.

— És persze sok baj van a gyerekekkel?

— A gyerekekkel? Nem, még — nincsenek.

Horgászás

— Magát gyakran látom horgászni. Mondja kérem, került-e már valami horogra?

— Eddig csak én — tilos horgászás miatt.

Hollandi póstabélyegek

Használja ki olcsó reklámesomagját
100 különféle Márka 3 75
50 különféle Holl. India .. Márka 2—
Olympiai sorozat 1928 Márka 1 25

Összes jubileumi bélyegek sorozata kapható. — Szállítás portómentes, postacsekkel beérkezése után.

W. van Zuylen
Amsterdam W. Fred. Hendrikplantsoen 42

A BORSSZEM JANKÓ T. ELŐFIZETŐIHEZ!

Igen tisztelt előfizetőinket kérjük a megküldött postai befizetési lapon hátralékaik szíves be-
küldésére, hogy lapunkat fenn-
akadás nélkül megkaphassák.

A KIADÓHIVATAL

A bakfisznap szenzációs eredménye

Lezajlott a bakfisznap is. Mint tudósítónk jelenti, a megjelent ál-bakfisok összesen 3248 letagadott évet adományoztak a jótékony célra.

Molnár Jenő tréfái

Ha már éppen kulissza-titok kell...

I.

A híres színész

Szomolnok, a nagy művész, szélesre húzott szájjal, tágra meresztett szemekkel, hírnevének és méltóságának teljes pompájában jelent meg a Dunakorzón. Szájtartásának ünnepies merevségét olykor-olykor egy olyan ajakrágás váltotta fel, amely egy eszményi művészlélek nagy belső vajúdásaira engedett következtetni. Közben egyszer-kétszer elpitytesztette a száját és fáradtan nézett szét maga körül, mint aki unja a bábész publikum hódolatát, ezt a köteles adót és egyben megveti a szürke tömeget. Lábaik hanyagul dobálva járt-kelt a széksorok között és homlokára filozófus ráncokat rajzolt a gondolkodás.

Akik a színpadról ismerték, — és van-e, aki ne ismerné? — csodálkozó rajongással felejtették rajta tekintetüket. Egy szép fiatal asszony elragadtatottan sügta oda az udvarlójának:

— Nézze csak... biztosan az új szerepével foglalkozik. Ah, mintha már látnám, milyen nagyszerű alakítást produkál. Csak úgy sugárzik az arcáról a szellem, a művészi inspiráció...

Egy ifjú író, akinek már a hatodik vígjátékát utasították vissza az összes színházak, libabőrös háttal mondta egy bájos bakfisnak:

— Istenem, Szomolnok!... Milyen boldog lehet az az író, akinek ő a tolmácsa. Ez az egyetlen művész, akinek templom a színpad, aki átérzi hivatását, mint a pap, ha áldozik...

Szomolnok most hirtelen megállt. Karjait összekulcsolta a mellén, olyan volt, mint Hamlet a nagy jelenetben.

Ebben a pillanatban egy ismert drámaíró megérintette a vállát. A híres színész megfordult és nagy örömmel köszöntötte az író.

— Na, aláírtad már? — kérdezte az író.

És Szomolnok felelt:

— Most jövök a direktortól. Az a nyomorult nem akarja megadni a háromszáz pengő föllépti díjat. Olyan dühös lettem, hogy majd széttéptem a szerepet. Aztán idejöttem a Dunaparra, hogy kifújjam magamat és még egyszer jól átgondoljam a dolgot. A direktor rongyos kétszázat akar adni, én ragaszkodom a háromszázhoz.

— És a szerep?

— A szerep, öregem!... Egy rongy. Valami öreg szoknyavadász egy nyári operettrákásban.

... És a közönség tisztes távolságból szent áhitattal nézte a nagy művészt.

II.

A híres színésznő

Tusi, a nagy művésznő, kizárólag naiva-szerepeket játszott drámákban és vígjátékokban. A női szendesség, az ártatlanság és tisztaság fehér apostolnője volt a színpadon. Ami szépet és eszményt honi és külföldi költők összeírtak, az mind az ő szájáról hangzott el és büvölte meg a közönséget.

A fiatal költő, aki nemcsak verseivel, de néhány kis színdarabjával is feltűnést keltett, egy délután meglátogatta a művésznőt. Tusi szívesen fogadta, mert ebből a fiúból nagy karriert nézett ki.

— Szervusz, kis pofám! — kiáltott felé, mikor az ajtón belépett.

— Csókolom a kezeit, — mondta elfogódottan a poéta.

— Egy frászt csókolod te az én kezemet. Hát mi vagyok én? Egy anyaszínésznő?

— Az istenért, ne hozzon zavarba.

Bakfis-napon

Lilike: Látod, milyen pehhünk van! A legkülönb lovagok jönnek ide, mert minden mama bakfisra maszkírozta magát.

— Mit jártatod a szád — kedélyeskedett Tusi — és hogy jut eszedbe engem magázni? Hát minek nézel te engem? Nem kell szégyelni magad, hogy tegeződöl velem.

A költő felháborodva szólt:

— Azért jöttem hozzád, édes egyetlenegy művésznő, mert egy darabot írtam neked és...

Tusi közbevágott:

— Mondd csak, hány női szerep van benne?

— Kettő.

— Meg vagy örülve? Nekem írsz egy darabot és két nőt raksz bele. Dögöljek meg, ha eljátszom!

— De, Tusikám, amikor a cselekmény így kívánja!...

A nagy művésznő toporzékolni kezdett:

— Ilyen rondák vagytok ti mind, hogy menne ki divatból a képesfeledek! Persze, a Tusi, a bolond Tusi... A Tusi játszon, a Tusi legyen boldog, hogy a hülyeségeiteket elmondja és ti más színésznőt is boldogítani akartok a hülyeségeitekkel. Eredj a fenébe, amíg jó dolgod van!

A költő rémülten hátrált. Mikor az ajtóhoz ért, Tusi utána iramodott, a nyakába ugrott és dorombolva sutogta:

— Te édes, te drága... most itt maradsz nálam és szépen megbeszéljük, hogyan fogod kioperálni a darabodból azt a másik női szerepet. Tudod mit, egyszerűen beletesszük az enyémbe, hadd pukkadjon meg a Tilda!...

— A Tilda? — csodálkozott a költő. — Hiszen az a másik szerep nem fiatal nőre van írva, hanem egy öreg komikára.

Tusi nagyot kacagott:

— Te marha!... Hát mért nem mondtad mingyárt? Ha így áll a dolog, akkor csak a jó mondásokat fogod törölni a komika szerepéből és belerakod az enyémbe.

— Ha úgy gondolod, édes...

— De ezzel még nem kés. Én csak akkor játszom a darabodban, ha a szerep egészen a testemre van szabva.

A költő dadogva jegyezte meg:

— Egy bukott leányról van szó, aki...

Tusi felpattant:

— Te hülye! Hogy én, a kimondott naiva, egy bukott lányt játszok? Én, aki maga a megtévesztett szüziesség vagyok?... Mondd, hol találsz egy bolondot az egész nézőtérben, aki elhiszi nekem, hogy én egy olyan lány vagyok?...

— De, Tusika, egyetlenegy imádott művésznő, hiszen ez a darabom lényege, ezért írtam...

A művésznő odalépett a költőhöz, átfogta a nyakát és megenyhülten szólt:

— Tudod mit?... Ma este nem megyek el sehova. Itt maradsz nálam vacsorára és aztán majd ketten átdolgozzuk a darabot.

A költő elsápadt és hebegve kapkodott szó után. A híres művésznő mosolyogva nyugtatta meg:

— Tudom, mit akarsz mondani. Azt, hogy zavarban vagy, mert nincs itt a hálóinged. Nem baj. Nálam mindig van egy rezerv férfi hálóing.

ARANYKÖPÉSEK

Férfinak a kezét kell kinyújtania a nőért, nőnek a lábát a férfiért.

*

Ha haragszik, vagy ha nagyon szeret a nő, Isten ments a közelében lenni.

*

A hosszú ruhák nem vertek fel anynyi port száraz időben, mint most a röviddek esőben.

*

Házasságnál jobb a vadházasság, vadházasságnál az évadházasság.

Karádi Emil

Távirat Pöstyénből

Beöthy László
Budapest
Belvárosi Színház

Ha a „Sánta kutya” sok pénzt keres, remélem, elküldi hozzánk kikúrálni. Garantáljuk, egy hét múlva vígan szalad a századik előadás felé.

Fürdőigazgatóság
Winters k.

Melyik jobb?

A bankár találkozik az íróval. Rég nem látták egymást, érdeklődnek az egymás dolgai iránt.

A bankár: Nos, mit csinálsz újabban?

Az író: Felolvasásokat tartok a szerelemről. És te, öregem?

A bankár: Én felolvasónőt tartok a szerelemre.

Az Andrássy uti divatüzletben

— Mit szól annak az amerikai professzornak a fölfedezéséhez, Komlós úr?

— Milyen fölfedezés az?

— Egy legújabb rendszerű fogyókúra.

— Engem nem érdekel.

— Miért?

— Az én portékáim fogyókúra nélkül is fogynak.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVÉSZETI FŐMUNKATÁRS:

GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:

BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.

IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

VI. MOZSÁR U. 9. TEL.: T. 233—24.

NYOMATOTT

BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN

VII. RÓZSA UCCA 25

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Égész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Éjféli expedíció Pesten

— Mit keresel, Adolf? Poloskát?

— Noná a Nobile tábornokot!

AZÓSZERKESZTŐI ÜZENETEK

(Ebben a rovatban minden lehetetlen kérdésre is válaszolunk)

SÁNDOR PÁL: Az a hír, hogy Bud János lemond, alávaló rágalom. Bár igaz lenne!

KISFALUDYSTA: Nem hallottunk róla, hogy a Petőfi-Társaság irodalmi politikájában rövidesen valami fordulat lesz. Hacsak az nem, hogy Petőfi megfordul a sírjában.

SZUBRETT: Hogy mivel javíthatná a hangját? Használjon lábfáslít.

TÖZSDÉS: A gyereket veréssel nem lehet nevelni. Különben is az olyan gyereket, akinek a mai nehéz időkben (nebich!) tözsdés az apja, bűn verni. Meg van az már verve ügyis.

SZÍNÉSZBOLOND: Hogy kinek van jobb humora: Boros Géának, vagy Sebestyén Géának, azt nagyon nehéz eldönteni. De hogy Sebestyén borosabb, az biztos.

FEDÁKISTA: Nem igaz a rémhír, hogy Fedák Sári elvesztette a hangját. És ha igaz?... No, hallja?!...

SZILÁGYI LAJOS: Hagyjon minket békén azzal a sajtószabadsággal! Maga, kis hamis, csak zavarba akar hozni, hogy tulajdonképpen mit is csináljunk vele.

ROSSZ LÁNY: Hát bizony most

alaposan rájár a rendőrség erkölcsi rúdja a romlott lányokra. Hogy most mitévő legyen? Menjen el — ha az erkölcsével nem ellenkezik — úrinőknek.

FÉRJ: Arra a kérdésére, hogy vajjon nem csalja-e meg a felesége, nehéz a felelet. Mert az nem felelet, ha azt mondjuk, hogy nem csalja meg. Ez kérdés.

NŐI LÉLEKBŰVAR: A régi közmondás azt tartotta: hosszú haj, rövid ész. Ma más világot élünk. Ma a haj: bubi, az ész: eton.

OPEL: Hogy ön a rakéta-autójával eljut-e a Holdba? Holdbiztos.

ZENESZERZŐ: Aggodalma alaptalan. Még egyetlen zeneszerzőt sem csuktak le, aki violinkulcs helyett tolvajkulccsal dolgozik.

KIVÁNCSI: Hogy kik voltak a jelőltek a hivatalos lap szerkesztői állására? Az első Szász Károly volt, aki be is jött. A második, harmadik és negyedik ismeretlen előttünk. Az ötödik — Quintus volt.

JERITZA: Miért hiányzik az a kis párizsi kitüntetés? Hiszen a művésznő anélkül is — eine ausgezeichnete Sängerin.

A szerződésszegő pesti sztárok üdvözlő távirata Mussolinihez

A szerződésszegésekről híres pesti sztárok táviratilag üdvözlötték Mussolinit abból az alkalomból, hogy külpolitikai beszédében a következő nagyjelentőségű kijelentést tette: „A szerződések nem örökéletűek”.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 JUNIUS 10. * 17. (3092.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Látogatás a múzeumban

„Maholnap a becsületes embereket vitrinben fogják mutogatni a múzeumokban”. (Bangha páter beszédéből.)

— Hát ez az üres vitrin minnek van itt?
— Ebben vannak kérem a becsületes emberek.

Két Bé-listás beszélget

— Hála Istennek, mégis csak kezdenek javulni a viszonyok.
— Javulni?
— Igen. Ma olvasom, hogy eltörölték a pezsgőadót.

Spanyol vicc

— Mondd, igaz, hogy Spanyolországban a sajtó is militarizálva van?
— De még mennyire! Ott a redaktórt reakciónak, a kiadóhivatalt pedig riadóhivatalnak hívják.

Az európai Csang-Cso-Linek

— Olvastad? A felrobbantott Csang-Cso-Lin hajdanában koldus volt, aztán felcsapott rablóvezérnek, végül diktátor lett Kínában.
— Európában másképp alakulnak a karriérek. Itt, ha valaki mint koldus kezdi és mint rablóvezér folytatja, a végén nem diktátor, hanem bankvezér lesz.

LEGÚJABB:

Mért támadta Gál Jenő Vass Józsefet?

Nagy feltűnést keltett, hogy a képviselőházban egyedül Gál Jenő kritizálta élesen Vass József törvényjavaslatát az aggkori biztosításról. Kérdést intéztünk a kitünő demokrata képviselőhöz, mért nincs megelégedve

a javaslattal. Így válaszolt:

— Az aggkori biztosításnak egy nagy hiánya van. Még pedig az, hogy nem biztosítja az amúgy is megtizedelt ellenzéket, hogy mandátumukat öreg napjaikra is megtarthatják.

A mi professzoraink

— Hogyan? Az egyetemi tanárok nyugdíjazhatatlanok? Ez egészen új nekem.
— Persze, hogy nyugdíjazhatatlanok.
— Érdekes. Pedig én mindig azt hallom, hogy nyughatatlanok.